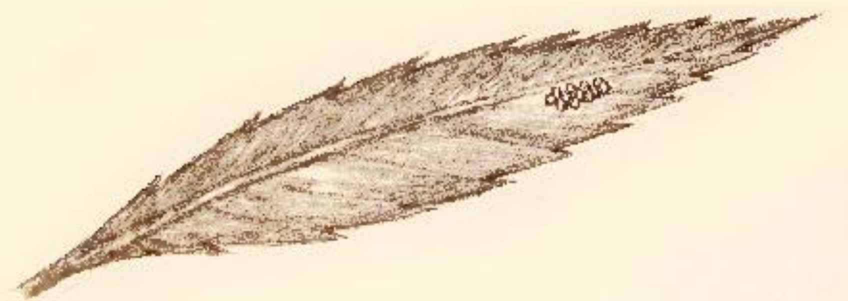

सोनेरी अंडी देणारा किडा

मिलिसेंट ई. सेल्सम

मराठी: अश्विनी बर्वे

सोनेरी अंडी देणारा किडा

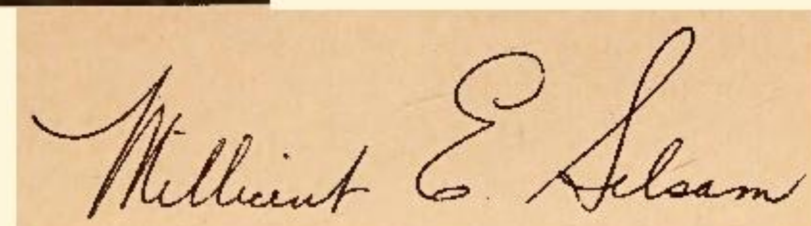
मिलिसेंट ई. सेल्सम
मराठी: अश्विनी बर्वे

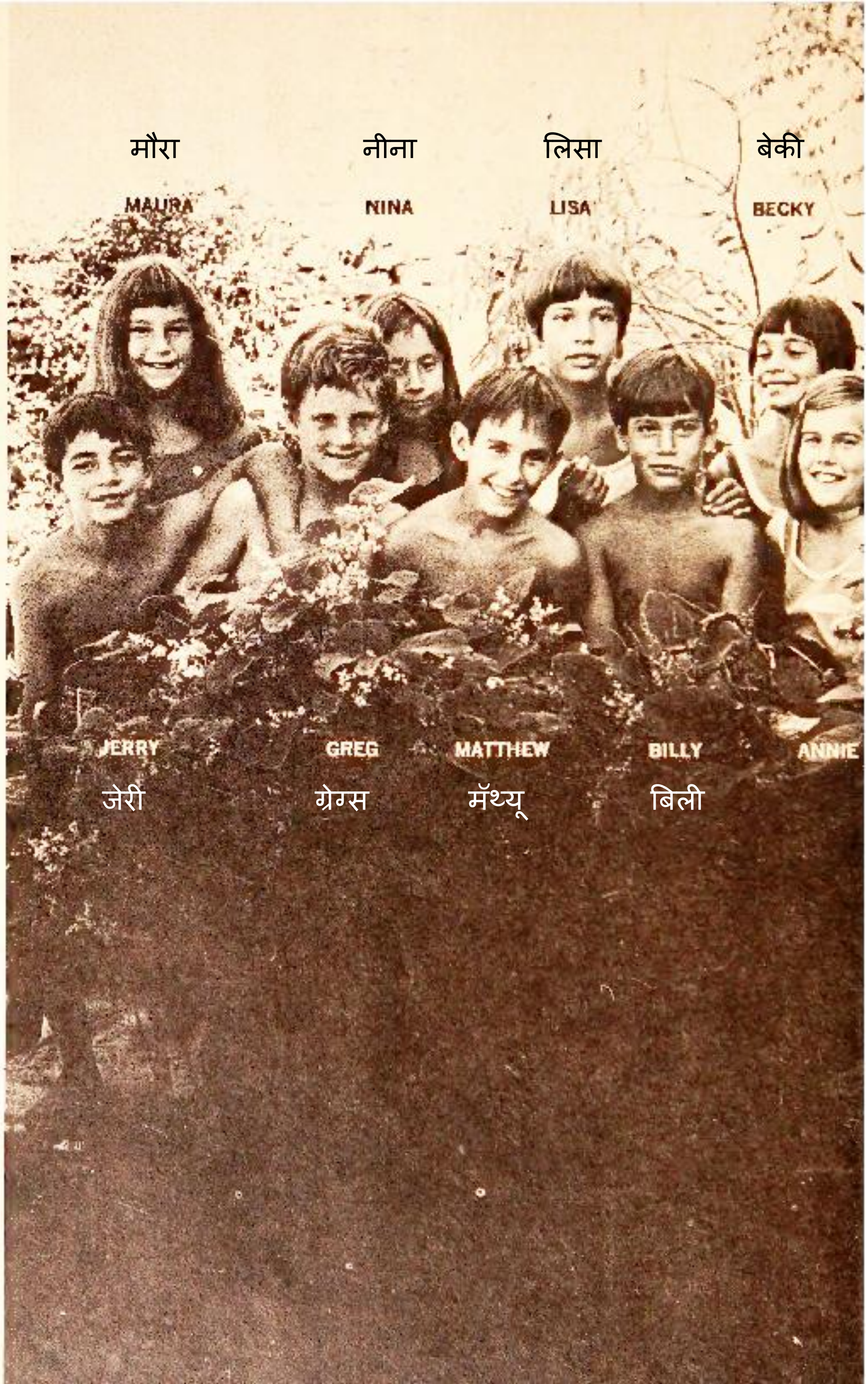

ही खऱ्या मुलांची खरी कहाणी आहे.

या कथेत माझी तुमच्याशी भेट झाली आहे.

कोणत्या किड्याने सोन्याची अंडी घातली असतील हे शोधण्याचा आम्ही सर्वांनी मिळून प्रयत्न केला.

ही नऊही मुले तिथे होती.

त्यात मौरा होती.

त्यात नीना होती.

त्यात लिसा होती.

त्यात बेकी होती.

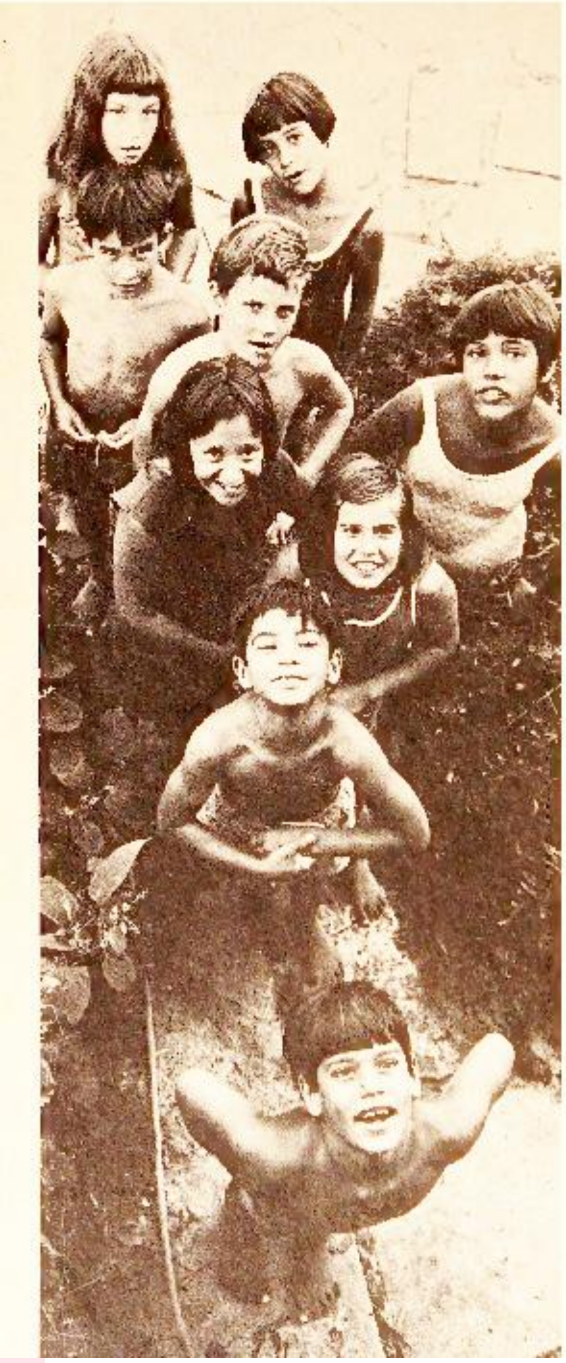
त्यात जेरी होता.

ग्रेग होता.

त्यात मॅथ्यू होता.

बिली होता.

त्यात ॲनी होती.

"मिली," त्याने हाक मारली.

मिलीने खिडकी उघडली.

"हे काय आहे?" त्याने विचारले.

“तुम्ही बघून आम्हाला सांगू शकाल का की काय ही रातकिड्याची अंडी आहेत का?" ग्रेगने विचारले.

"अंडी कुठे आहेत?" मिलीने विचारले.

"रातकिड्याच्या घरात," ग्रेग म्हणाला.

"घरट कुठे आहे?" मिलीने विचारले.

"माझ्या घरात," ग्रेग म्हणाला.

"ठीक आहे, ते थे आणा," मिली म्हणाली.

पाच मिनिटांत नऊच्या नऊ जण परत आले.

ते एक गाडी ओढत होते.

गाडीवर झाकण असलेली एक मोठी माशांची टाकी होती.

"एका रातकिड्यासाठी केवढी मोठी टाकी!" मिली म्हणाली.

"आत खूप सारे रातकिडे आहेत का?“

"नाही," ग्रेग म्हणाला, "फक्त एकच.

पण आम्ही अजून पकडणार आहोत."

“आम्हाला त्यांची किरकिर ऐकायला आवडते.”

“आम्ही रातकिड्यांचा ऑर्केस्ट्रा (कीटकांचे वाद्यवृंद) करणार आहोत."

"अंडी कुठे आहेत?" मिलीने विचारले.

जेरीने टाकी उघडली.

त्याने पाने असलेली एक फांदी बाहेर काढली.

"अंडी या पानावर आहेत," जेरी म्हणाला.

मिलीने पाहिले.

पानावर अंड्यांचा एक छोटा समूह होता.

ते सोनेरी आणि हिरव्या रंगाचे होते.

"ती रातकिड्याची अंडी आहेत का?" ॲनीने विचारले.

"मला माहीत नाही," मिली म्हणाली.

“पण माझ्याकडे कीटकांवर एक पुस्तक आहे.

तुम्ही सर्वजण माझ्या बरोबर या.”

सर्वजण मिलीच्या पाठोपाठ आत गेले.

सगळे मिलीच्या मागे आत गेले.

तिला किड्यांचे पुस्तक सापडले.

तिने रातकिड्याबद्दल (एक प्रकारचा टोळ)

माहिती शोधली.

"यात लिहिलंय की हे रातकिडे आपली अंडी जमिनीत घालतात," ती म्हणाली.

"मग ती रातकिड्याची अंडी नाहीत, कारण ती पानावर आहेत," मॅथ्यू म्हणाला.

“ती टाकीत कशी आली असतील बरं?" मिली म्हणाली.

"ग्रेग, तू त्यात दुसरे कोणतेही किडे ठेवले नव्हतेस ना?“

"नाही," ग्रेग म्हणाला, "फक्त एक रातकिडा."

"कदाचित मी ते पान टाकीत ठेवले तेव्हा त्यावर अंडी असतील," मौरा म्हणाली.

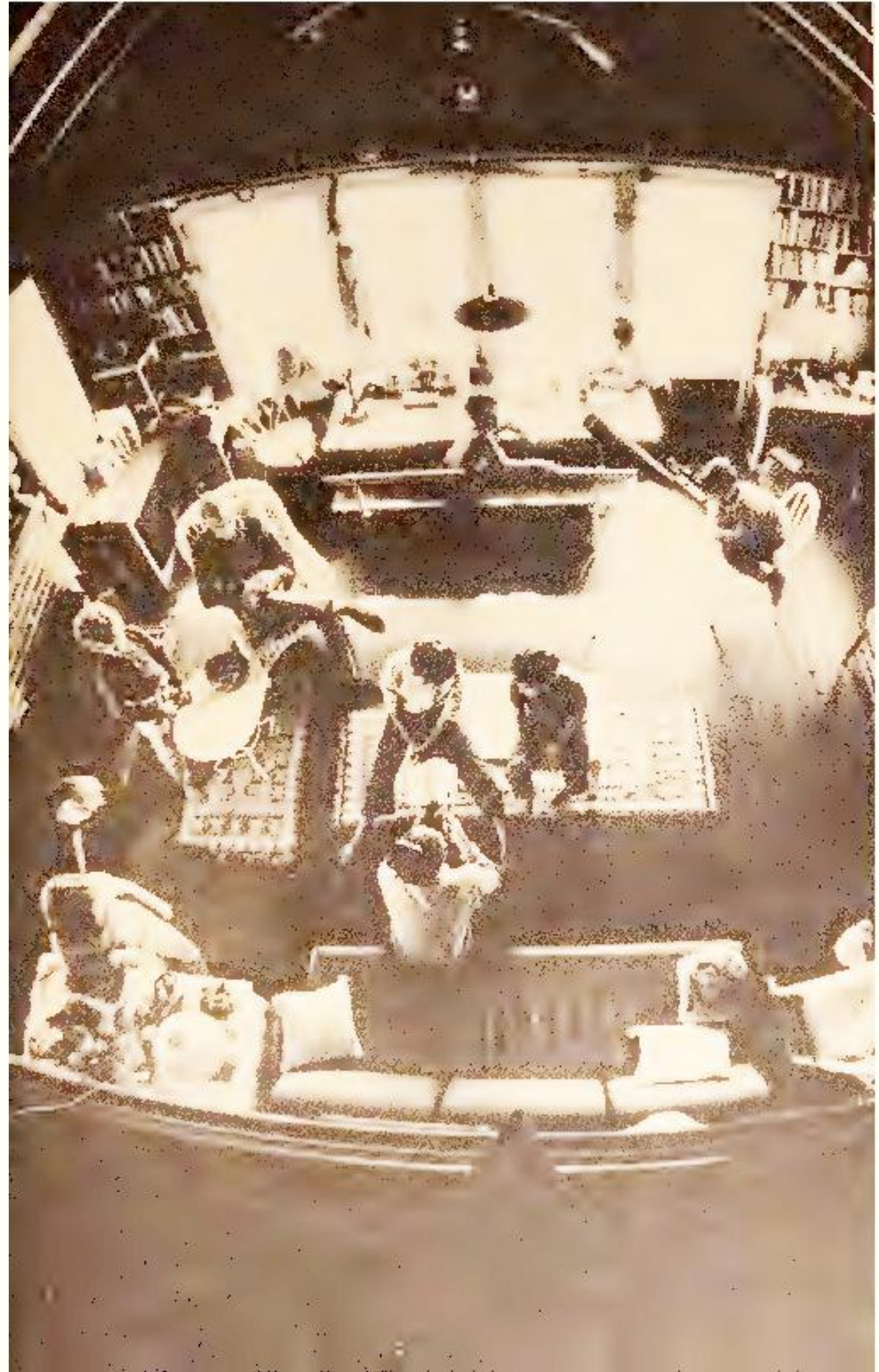
"तसं असू शकतं," बिली म्हणाला.

"ही कोणत्या किड्याची अंडी आहेत हे आपण कसं शोधू शकतो?" बेकीने विचारले.

"त्याबद्दल पुस्तकात काय लिहिलंय ते मी बघते," मिली म्हणाली.

तिने तिचं कीटकांचं पुस्तक काढलं.

"हे बघा. पुस्तकात असं लिहिलंय की, अंडी कोणत्या झाडावर घातली जातात हे जर तुम्हाला माहीत असेल, तर तुम्हाला एक चांगला सुगावा लागतो."

"हे कुठून आणलंय मला माहीत आहे," मौरा उद्गारली.

"मला वाटतं हे गोल्डनरॉड आहे."

"तू अजून काही आणू शकशील का?" मिलीने विचारले.

मौरा ते रोप शोधायला बाहेर गेली.

ती हातात गोल्डनरॉडची एक फांदी घेऊन परत आली.

"हा रोपाचा खालचा भाग आहे. मी वरचा भाग कुठे कापला आहे ते तुम्हाला दिसेल," ती म्हणाली.

"हे दोन्ही एकत्र बसतात का ते बघ," बिली म्हणाला.

मौराने त्या दोन्ही फांद्या एकत्र धरल्या.

"हे बसतात," ती म्हणाली.

"आता काय?" बेकीने विचारले.

"अंडी गोल्डनरोडच्या झाडावर होती," मिली म्हणाली.

“किमान इतकं तरी आपल्याला माहीत आहे.

आपण अंड्यांचे अधिक जवळून निरीक्षण करूया.

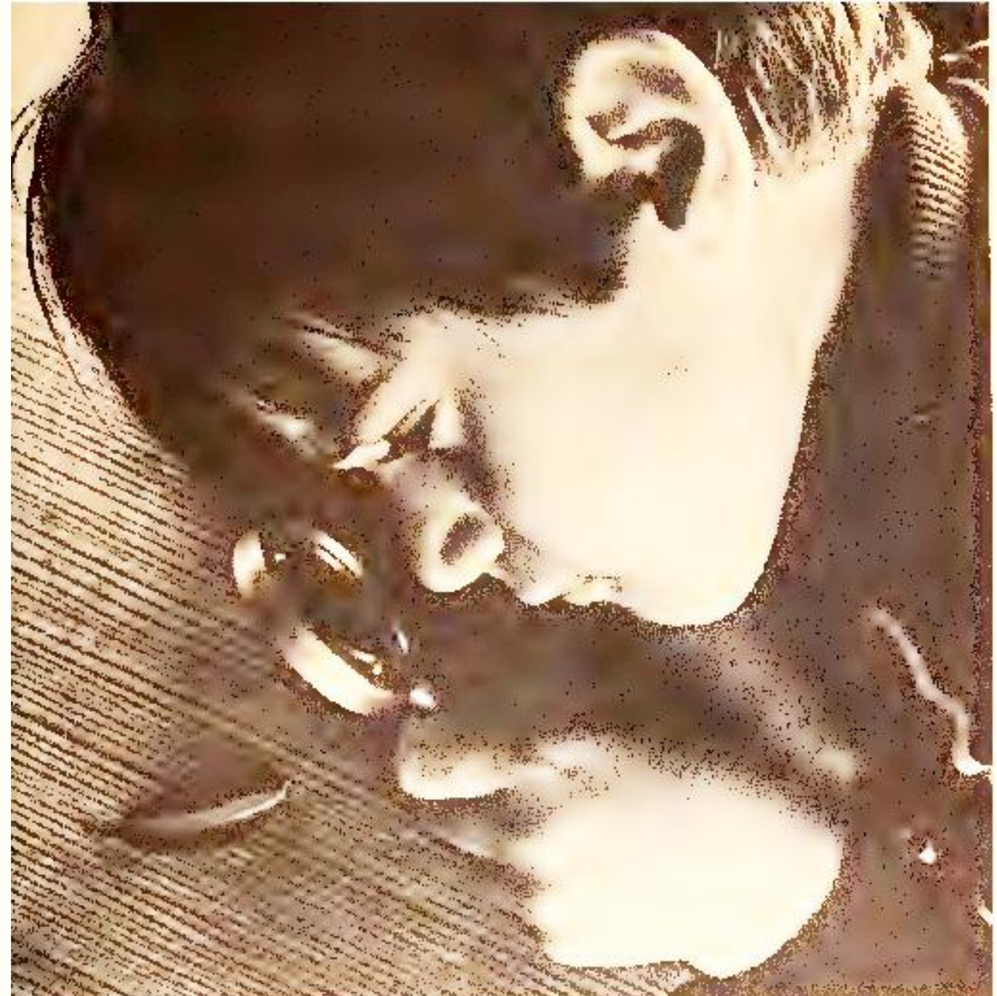
त्याने भिंग घेतले.”

सर्वांना अंडी पाहण्याची संधी मिळाली.

"अंडी रिकामी दिसत आहेत," बिली म्हणाला.

"कदाचित ते आधीच फुटले असतील,"

मिली म्हणाली.

“मी त्यातली काही अंडी घेतो.

मी त्यांना स्लाईडवर ठेवीन.

मी त्यांना नंतर सूक्ष्मदर्शकाखाली बघेन.”

"आता आपण काय करायचं?" नीनाने विचारले.

“आपण नैसर्गिक इतिहास संग्रहालयाला पत्र लिहूया,”

लिसा म्हणाली.

“एक माणूस आहे जो कीटकांमध्ये राहतो.

त्याला याबद्दल खूप माहिती आहे.

मी एकदा काही नमुने घेऊन त्याच्याकडे गेलो होतो.”

"त्याचं नाव काय आहे ?" नीनाने विचारले.

"तुम्हाला त्याच्या नावाची गरज नाही," ग्रेग म्हणाला.

“तुम्ही कीटकांच्या प्राध्यापकांना पत्र लिहावे.”

सर्वजण पत्र लिहिण्यात मदत करू लागले.

तेवढ्यात ग्रेगचा धाकटा भाऊ, इथन, आत आला.

"मी अंडी पाहू शकतो

का?" त्याने विचारले.

"हो," मिली म्हणाली,"

त्या भिंगाने बघ."

ते पत्र लिहण्याचे काम लवकरच संपले.

त्यात असे लिहिले होते की:

प्रिय कीटकांचे प्राध्यापक,

आम्हाला ही अंडी एका रातकिड्याच्या घरट्यात सापडली. सुरुवातीला आम्हाला वाटले की ही रातकिड्याची अंडी आहेत. मग आम्हाला कळले की रातकिडे जमिनीत अंडी घालतात. त्यानंतर आम्हाला वाटले की कदाचित घरट्यात ठेवण्यापूर्वी ही अंडी एखाद्या पानावर असतील.

आमच्याकडे कीटकांवरचे एक पुस्तक आहे, पण त्यात अंड्यांबद्दल काहीही उल्लेख नाही.

ते पान गोल्डनरॉड वनस्पतीचे होते.

ती कोणती वनस्पती आहे हे तुम्ही आम्हाला सांगू शकाल का?

ती कोणत्या कीटकाची अंडी आहेत?

तुम्हाला पाकिटातील पानावर अंडी आढळतील.

अर्जदार

ग्रेग, ॲनी, जेरी, बिली, बेकी, लिसा, मॅथ्यू, नीना

ओशन-बे पार्क, फायर आयलंड, न्यूयॉर्क

मिली अंड्यासहित पान घेण्यासाठी उठली.

"तो कुठे आहे?" ती ओरडली.

“तो इथेच होता.”

“मला खात्री आहे की इथनने त्याला नेले,”

ग्रेग म्हणाला.

"इथन कधी गेला?" मिलीने विचारले.

"दहा मिनिटांपूर्वी," ॲनी म्हणाली.

"चला, आजूबाजूला एक नजर टाकूया," मिली म्हणाली.

सर्व नऊ मुले आणि मिली पाहत होते.

त्यांनी संपूर्ण फरशीवर निरखून पाहिले.

तिथे पान नव्हते.

आणि अंडीही नव्हती.

“आपण त्यांच्याबद्दल इथनला विचारूया,”

मॅथ्यू म्हणाला.

सर्वजण इथनला शोधायला बाहेर गेले.

"तो इथे आहे!" ग्रेग ओरडला.

“तू अंड्यांसहित पान घेतले का?”

"नाही!" इथन म्हणाला.

"नक्की?" मिलीने विचारले.

“आपल्याला ती अंडी संग्रहालयात पाठवायची आहेत.”

"मी ते पान घेतले नाही," इथन म्हणाला.

"आता आपण काय करायचं?" ॲनीने विचारले.

स्लाइडवर काही अंडी आहेत

"मग ती पाठवू या."

"नाही," मिली म्हणाली.

“मी स्लाईड सेव्ह करेन.

जेव्हा मी शहरात जाईन तेव्हा,

मी त्यांना स्वतःच संग्रहालयात घेऊन जाईन.”

“पण तोपर्यंत आपण काही करू शकत नाही
का? तू करू शकतोस का?" बिलीने विचारले.

"आपल्याला आणखी अंडी मिळू शकतात,"
मौरा म्हणाली.

मला वाटतं आपल्याला तेच करावं लागेल.

मिली म्हणाली.

“आता उशीर झाला आहे.
आपण उद्या दहा वाजता मौराच्या
घराजवळ भेटूया.”

“त्याच्या घराच्या जवळ का?”

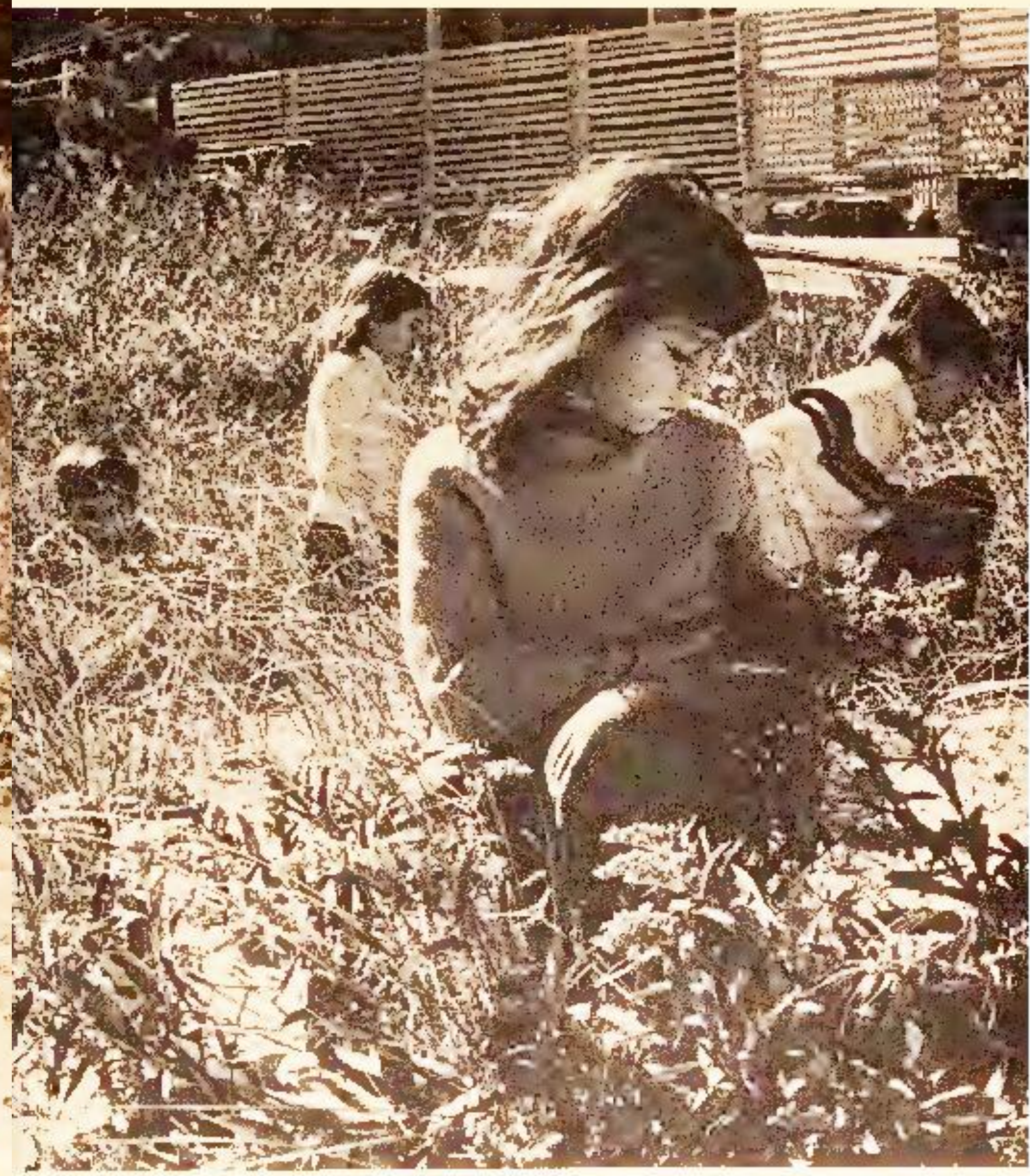
ग्रेगने विचारले.

"कारण माझ्या घराभोवती
गोल्डनरोडची झाडं आहेत,"
मौरा म्हणाली.

दुसऱ्या दिवशी सकाळी सर्वजण तिथे
भेटले.

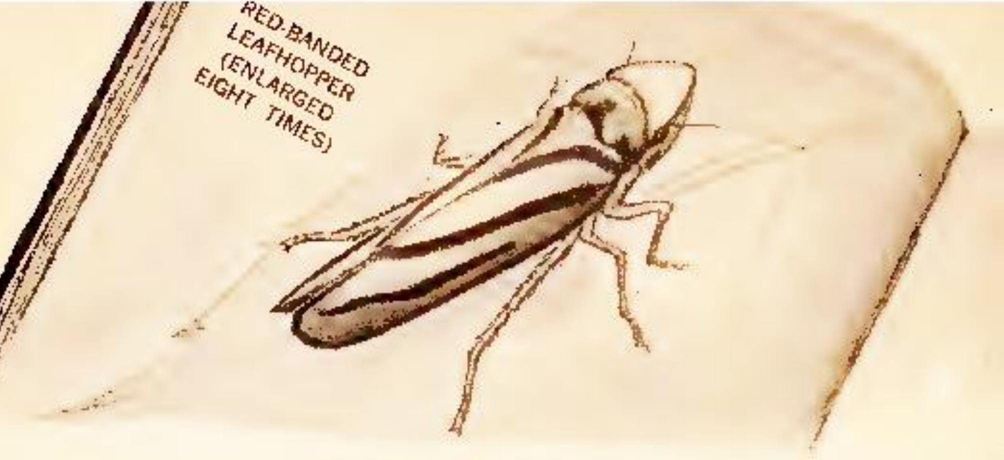

त्यांनी त्या परिसरातील प्रत्येक गोल्डनरॉडच्या रोपाचे काळजीपूर्वक निरीक्षण केले.

पण त्यांना तिथे दुसरे कोणतेही सोनेरी अंडे दिसले नाही.

“पानांवर खूप छोटे लाल आणि निळे कीटक आहेत,” बिली म्हणाला.

“कदाचित हेच ते कीटक असतील ज्यांनी अंडी घातली,”

ॲनी म्हणाली.

"कदाचित," मिली म्हणाली.

घरी त्यांनी कीटकांच्या मार्गदर्शिकेत लाल आणि निळे कीटक पाहिले.

३४ वर होते.

तिथे एक लाल पट्टे असलेला तुडतुडा होता.

मिली त्या दिवशी नंतर इतर मुलांना भेटली.

तिने त्यांना लाल आणि निळ्या किटकांची नावे सांगितली.

मग ती म्हणाला, "आपण कसे शोधू शकतो?"

तिनेच अंडी घातली का?”

“चला, काही कीटक पकडूया

त्यांच्यासोबत गोल्डनरॉडची पाने

"चला, हे एका बरणीत ठेवूया," बेकी म्हणाली.

“मग कदाचित ते जास्त अंडी घालतील.”

“चला, उद्या कीटक पकडायला जाऊया.”

नीना म्हणाली.

“मी फुलपाखराची जाळी आणतो,”

ॲनी म्हणाली.

“आणि मी काही काचेच्या बरण्याही आणीन,”

मिली म्हणाली.

ते दुसऱ्या दिवशी दुपारी भेटले. ऊन खूप कडक होते.

त्याने लाल आणि निळा रंग दिला

तुडतुड्यांचा शोध घेतला.

"बघा, इथे एक आहे," मॅथ्यू ओरडला.

तो तिला लहानपणी आपल्यासोबत घेऊन आला.

जाळ्याने पकडण्याचा प्रयत्न केला.

पण सापळ्याच्या जवळ येणारे तुडतुडे

तो पानावरून आधीच खाली उतरला.

"इथे एक आहे," ॲनी ओरडली.

तिने ते तिच्या फुलपाखराच्या जाळीने पकडले.

त्याला पकडण्याचा प्रयत्न केला.

ती येण्यापूर्वी तुडतुड्याने उडी मारली.

आता मला समजले की तिथे तुडतुडे आहेत.

“तू असं का म्हणतेस?" ॲनी म्हणाली.

“ते नेहमी पानांमधून उड्या मारत असतात.”

“मला आणखी एक दिसतोय,” ग्रेग ओरडला.

"कुठे?" जेरीने विचारले.

"इथेच," ग्रेग म्हणाला.

त्याने पानावरच्या एका जागेकडे बोट दाखवले.

"तो किडा नाही," जेरी म्हणाला.

बघ.

“मला एक दिसतो,” ग्रेग ओरडला.

"कुठे?" जेरीने विचारले.

"इथेच," ग्रेग म्हणाला.

त्याने एका लहान तपकिरी कीटकाकडे बोट दाखवले.

"तो चुकीचा कीटक आहे," जेरी म्हणाला.

“आपण या उड्या मारणाऱ्या कीटकांना कसे पकडू शकतो?”

बेकीने विचारले.

“आपण त्याला आपल्या हातांनी पकडण्याचा प्रयत्न करूया,”

नीना म्हणाली.

बेकीने पानावर टाळ्या वाजवल्या.

"मी एक पकडला!" ती ओरडली.

"एक बरणी घेऊन ये," लिसाने त्याच्याकडे एक बरणी नेली.

“पाने तोडून त्यात ठेवा,” लिसा म्हणाली.

बेकीने पाने बरणीत ठेवली.

पण ती तिचे हात बाहेर काढण्यापूर्वी,

तुडतुडा बाहेर उडी मारून आला.

“चला, ते तिकडच्या त्या मोठ्या बरणीत ठेवण्याचा प्रयत्न करूया,” तो म्हणाला.

“म्हणून मी माझे हात बाहेर काढू शकेन.”

लिसा एक मोठी बरणी घेऊन आली.

बेकीला आणखी एक तुडतुडा सापडला.

या वेळी त्याने पाने आणि तुडतुडे टाकले.

आणि त्याने पटकन आपले हात बाहेर काढले.

लिसाने पटकन झाकण लावले.

"या वेळी आपण किडा पकडला," ते दोघे म्हणाले.

“आपण रात्री प्रयत्न करू शकत नाही का?”

ॲनीने विचारले.

“मग कदाचित कीटक इतक्या उड्या मारणार नाहीत.”

"ठीक आहे," मिली म्हणाली.

“चला उद्या भेटूया

रात्रीच्या जेवणानंतर बरोबर सात वाजता.

आम्ही बरणी आणू.

आणि आपण त्याच्या झाकणाला काही छिद्रं पाडू.”

"झाकणांना छिद्रं का आहेत?" बिलीने विचारले.

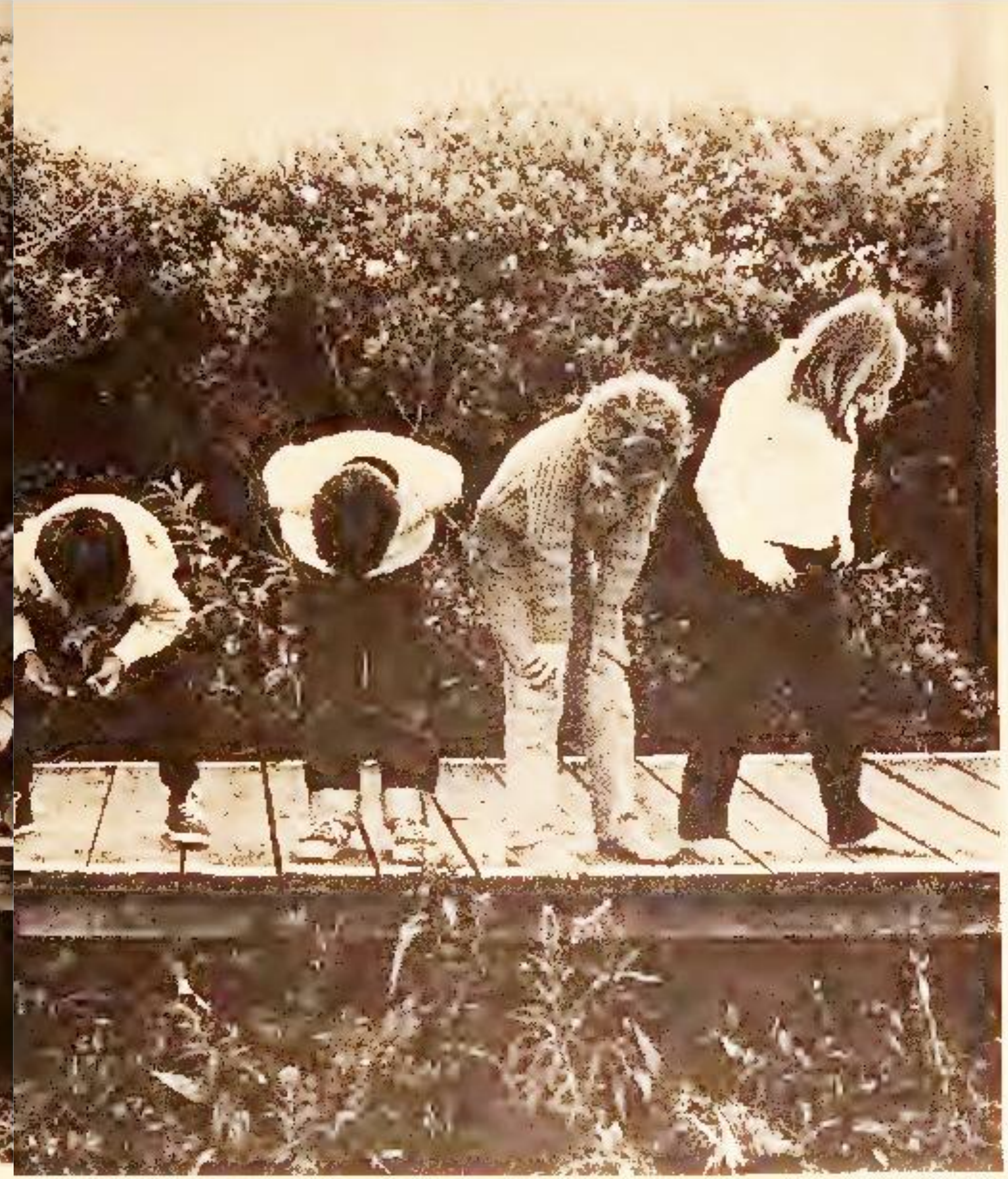
“आपल्याला तुडतुडे जिवंत राहावेत असे वाटते, नाही का?

त्यांना श्वास घेऊ देण्यासाठी," ग्रेग म्हणाला.

रात्री सर्वजण सात वाजता भेटले.

ते रस्त्यावरून चालत होते.

परिसरात कोणीतरी संगीताची रेकॉर्ड वाजवत होते.

"कीटकांची शिकार तर छान होईल," ॲनी म्हणाली.

कदाचित संगीतामुळे मदत होईल.

कदाचित तुडतुडे शांत असतील.

कारण त्यांनी सात तुडतुडे पकडले.

त्याने ते गोल्डनरोडच्या पानांसोबत एका बरणीत ठेवले.

“प्रश्न हा आहे की, ते अंडी घालतील का?” जेरी म्हणाला.

“अंडी घालण्यासाठी मादी असणे आवश्यक आहे,”

ग्रेग म्हणाला.

"ते खरं आहे," मिली म्हणाली.

“पण नर आणि मादी कीटक अगदी सारखे दिसतात.”

"बरं," मौरा म्हणाली," जर आपल्याकडे असेल तर

तुडतुड्यांची संख्या लक्षणीय आहे.

त्यामुळे त्यांच्यापैकी काही जणी

नक्कीच महिला असतील.

दुसऱ्या दिवशी मिलीने बरणी उन्हात ठेवली.

दोन दिवसांनंतर त्याने बरणीत डोकावून पाहिले.

तुडतुडे मेले होते.

त्याने इतर मुलांना बोलावून विचारले,

“तुमच्या मते त्यांचा मृत्यू का झाला?

त्याने त्यांना सांगितले की त्याने बरण्या कुठे
ठेवल्या होत्या.”

"तिथे बहुतेक खूप गरम असेल," बेकी म्हणाली.

“फेकण्यापूर्वी आपण

आपण त्या पानांकडे बघूया," मॅथ्यू म्हणाला.

त्याने एक एक करून बरण्या रिकाम्या केल्या.

त्याने प्रत्येक पानाकडे पाहिले.

त्यांच्यावर अंडी नव्हती.

“मी आणखी तुडतुडे पकडेन.

आणि त्यांना पुन्हा बरणीत ठेवेन,”

मिली म्हणाली.

“चला, आपण सगळे मिळून आणखी तुडतुडे पकडूया.

तो एक मजेदार खेळ आहे," मॅथ्यू म्हणाला.

दुसऱ्या दिवशी ते पुन्हा शिकारीला गेले.

नीनाने एक नवीन युक्ती वापरली.

तिने ती बरणी हळुवारपणे गोल्डनरोडच्या रोपाजवळ ठेवली.

ते उलटे ठेवले.

मग त्याने त्या झाडाची फांदी मोडली.

आणि बरणीला झाकण लावले.

"मी पाच तुडतुडे पकडले!" ती ओरडली.

बाकीच्या सर्वांनीही ती नवीन युक्ती वापरून पाहिली.

दहा मिनिटांत त्यांनी तीस तुडतुडे पकडले.

“आम्हाला हे चांगलं जमू लागलं आहे,” ग्रेग म्हणाला.

या वेळी मिलीने तुडतुडे असलेली एक बरणी वापरली.

चांगली काळजी घेतली.

त्याने त्यांना थंड जागी ठेवले जेणेकरून

त्यांना दररोज थोडा सूर्यप्रकाश मिळाला पाहिजे.

“जर हे तुडतुडे योग्य अंडी घालत नसतील तर,

मुलांना वाईट वाटेल,”

तो स्वतःशीच विचार करू लागला.

त्या आठवड्यात ती ग्रंथालयात गेली

जिथे कीटकांबद्दल अनेक पुस्तके होती.

तिने लाल पट्ट्या असलेल्या तुडतुड्याबद्दल वाचले.

“माद्या त्यांची अंडी घालतात

ते वनस्पतींच्या खोडात आणि पानांमध्ये आढळते,”

तिने ते पुन्हा वाचले.

“म्हणून तो योग्य कीटक असू शकत नाही.

आम्हाला सापडलेली अंडी पानांवर होती.”

दुसऱ्या दिवशी तिने मुलांना विचारले,

“जर लाल पट्ट्या असलेला तुडतुडा

आला तर तुम्हाला त्रास होईल का?

तोच तो कीटक नाही का, ज्याने

सोनेरी अंडी घातली होती?”

"काय!" ॲनी म्हणाली.

“आमची सगळी मेहनत वाया गेली का?”

"हे सगळं व्यर्थ नाही का?" मिलीने विचारले.

“बरं, निदान आपण तुडतुडे कसे पकडायचे हे तरी शिकलो.

कदाचित आपण चुकीचा कीटक पकडला,” मॅथ्यू म्हणाला.

"माझ्या डोक्यात एक कल्पना आहे," जेरी म्हणाला.

“आम्ही गोल्डनरॉड लावतो

इतर सर्व कीटक पकडू शकतो.

मी तिथे तपकिरी रंगाचे आणि इतर अनेक प्रकारचे कीटक पाहिले. मग आपण त्यांना बरण्यांमध्येही ठेवू शकतो.”

"आणि मग काय?" मिलीने विचारले.

आणि मग वाट पहा

जोपर्यंत त्या अंडी घालत नाहीत," जेरी म्हणाला.

“पण आता उन्हाळा संपायला आला आहे,”

मिली म्हणाली.

“अनेक कीटक आता अंडी घालणार नाहीत.

अनेक कीटक शरद ऋतू आणि हिवाळ्यात टिकून राहतात. आणि त्या वसंत ऋतूत अंडी घालतात.”

“तोपर्यंत आपण त्यांची वाट पाहू,” बेकी म्हणाली,

“आपण आणखी अंडी शोधू या.

मला हे जाणून घ्यायचे आहे.”

“एवढा वेळ का लागतो?” बिली म्हणाला.

“पण शास्त्रज्ञांना नेहमीच लवकर शोध लागत नाही.," मिली म्हणाली. “आपल्यापैकी कोणाला शास्त्रज्ञ व्हायचं आहे.”

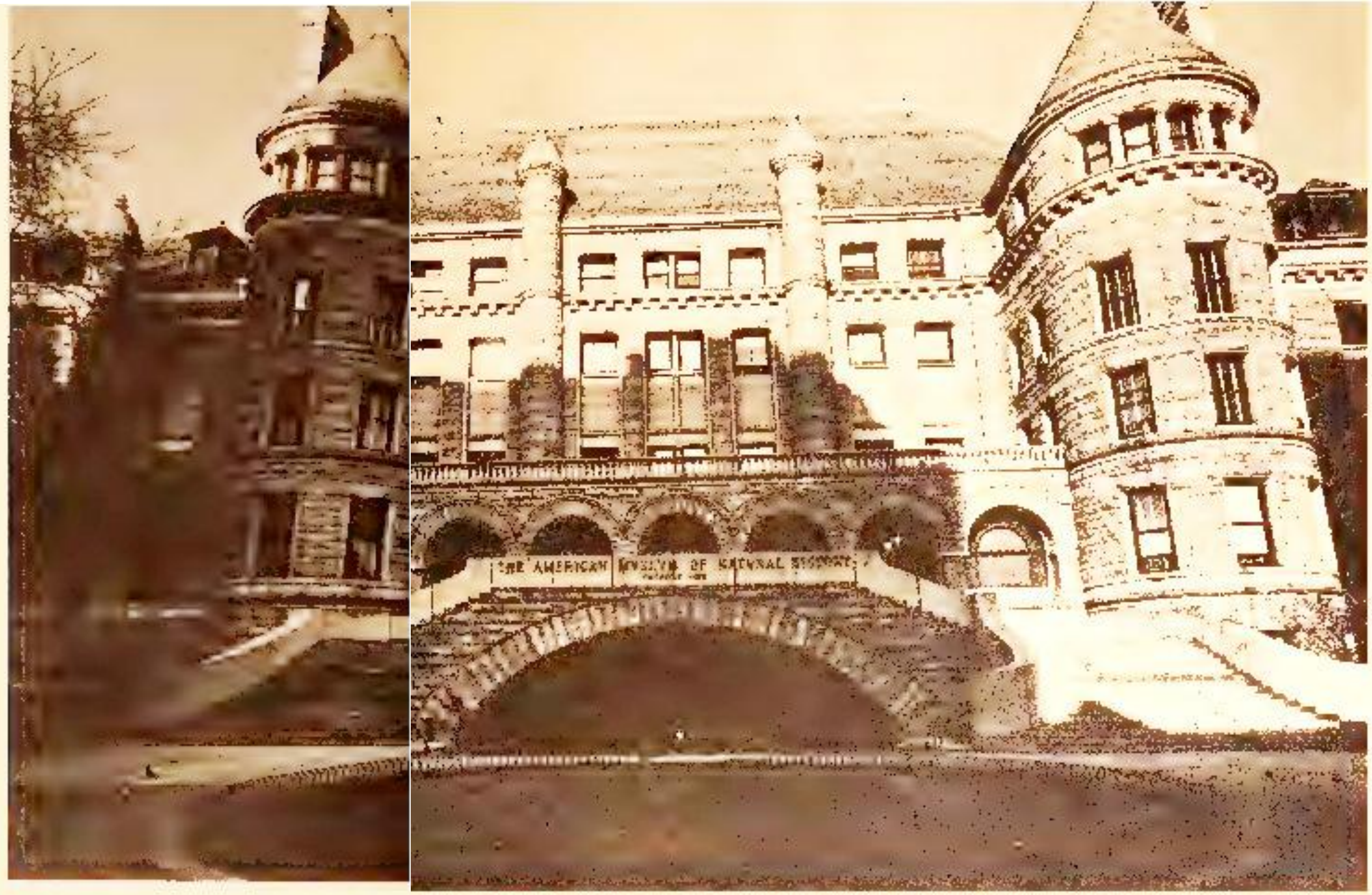
“ही अंडी कोणी घातलीय हे मला माहीत करून घ्यायचं आहे त!" मॅथ्यू म्हणाला.

"कितीही वेळ लागो, मला पर्वा नाही," लिसा म्हणाली.

"मलाही," नीना म्हणाली."समजा आपल्याला वसंत ऋतूत आणखी काही अंडी सापडली, तर काय?" मिलीने विचारले.

"यावेळी अंडी फुटण्याआधीच आपण ताजी अंडी घेऊ.“ आपण ती एका बरणीत ठेवू आणि त्यातून काय बाहेर येतं ते पाहू," जेरी म्हणाला.

"हे जाणून घेण्याचा हाच एकमेव मार्ग आहे."

“पण मी तरीही तज्ञांना विचारण्याचा प्रयत्न करेन,”

मिलीला वाटले.

“स्लाइडवर अजून काही अंडी शिल्लक आहेत।”

जेव्हा मिली शहरात गेली,

ती नैसर्गिक इतिहास संग्रहालयात गेली.

तिथे ती कीटक विभागात गेली.

तिने एका प्राध्यापकाला ती अंडी दाखवली.

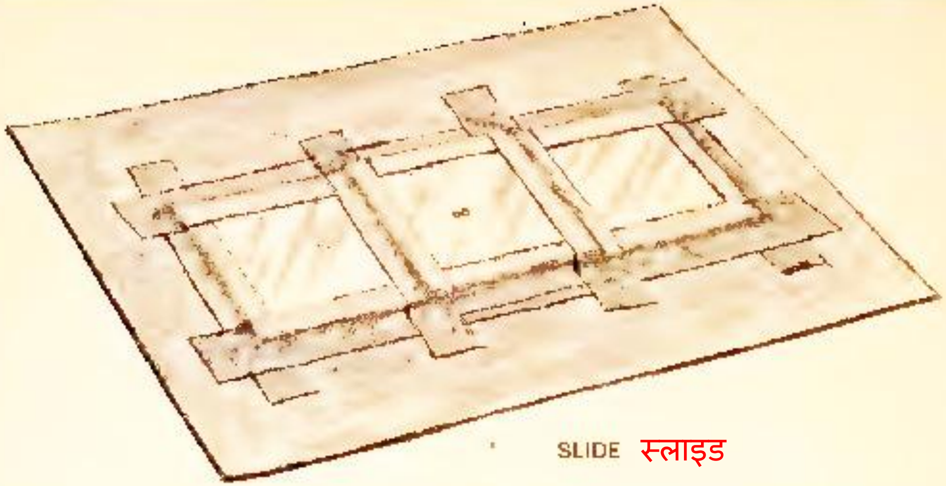
"ही अंडी कोणत्या किड्याने घातली आहेत हे मी

तुम्हाला सांगू शकत नाही," ते म्हणाले,

"पण मला खात्री आहे की ही एका किड्याची,

बहुधा दुर्गंधी किड्याची अंडी आहेत.

तुम्ही किड्यांच्या तज्ञाना भेटलेलेच बरे."

मिली कीटक तज्ञाकडे गेली

त्याने त्याच्या मित्रांकडून त्यांना अंडी दिली.

शोधाबद्दल सांगितले.

कीटक तज्ञाने अंडी काळजीपूर्वक पाहिली.

“ते ढेकणाच्या अंड्यांसारखे दिसतात.

पण मला सांगता येणार नाही.

तो कसला कीटक आहे?" तो म्हणाला.

“मी अंड्यांचा तज्ञ नाही.

तुम्ही डॉ. जेम्स यांना पत्र लिहावे.

त्यांचा पत्ता खालीलप्रमाणे आहे.”

मिलीने दोन अंडी घेतली

आणि त्यांना नवीन स्लाईडवर ठेवले.

मग तिने नवीन स्लाईड एका कार्डवर ठेवली.

तिने त्यांना टेपने एकत्र चिकटवले.

"अशा प्रकारे अंडी फुटणार नाहीत,"

असा तिने विचार केला.

मग तिने डॉक्टर जेम्स यांना एक पत्र लिहिले.

तिने अंडी घालणाऱ्या किड्याचे नाव विचारले.

एका आठवड्यानंतर तिला एक पत्र मिळाले.

डॉ. जेम्स यांनी लिहिले,

“मी तुम्हाला मदत करू शकत नाही, याबद्दल मला खेद आहे.

अंडी खूपच चुरली गेली होती.”

“कोणत्या कीटकाने ही अंडी घातली आहेत?

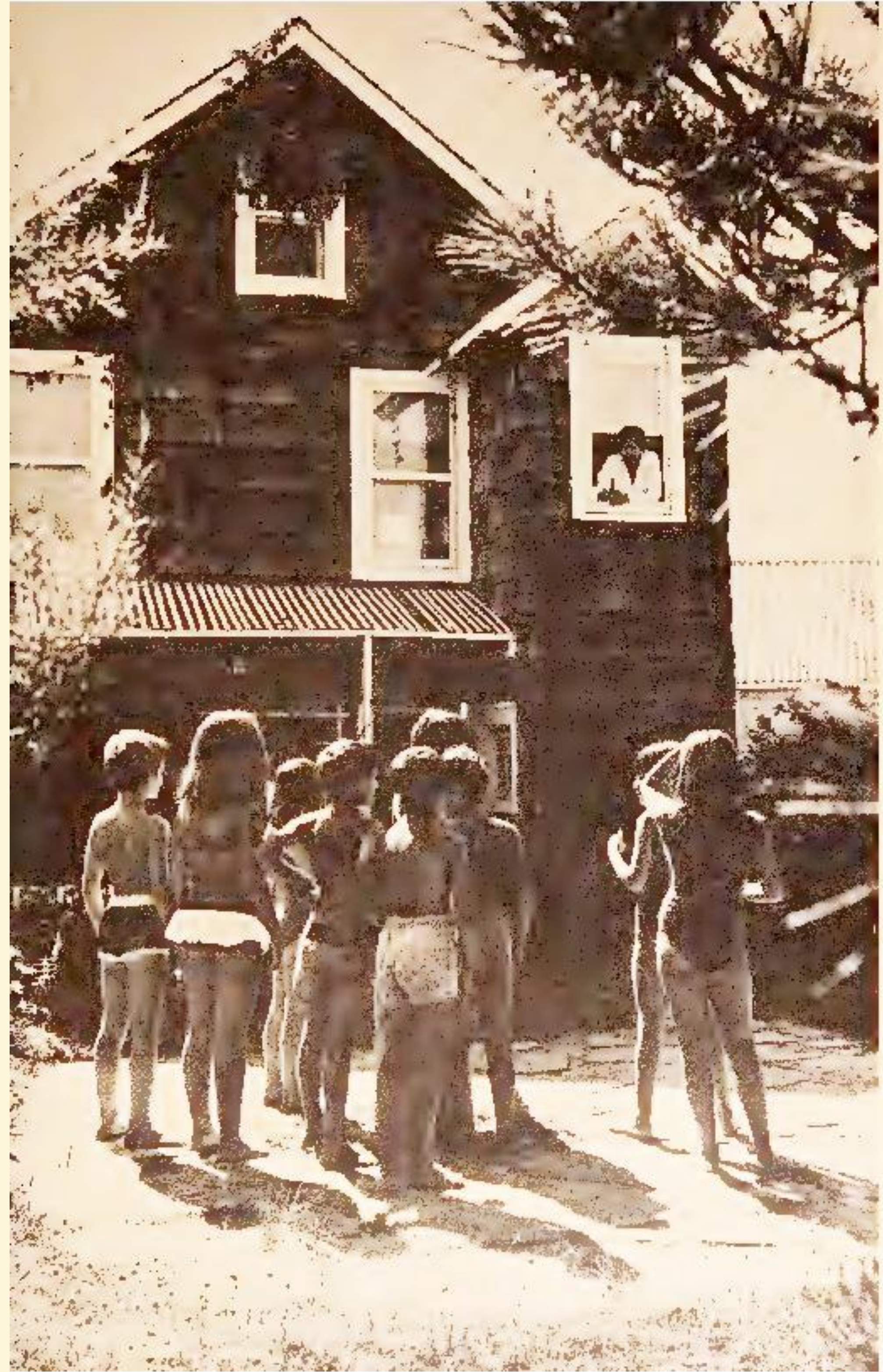
जाणून घेण्याचा हाच एकमेव मार्ग आहे.

वसंत ऋतूत ताजी अंडी मिळतात.

अंडी उबवू द्या आणि लहान कीटकांना वाढताना पाहा.

"मुलांनी तसंच म्हटलं," मिलीने विचार केला.

आणि आपण हे सर्व मिळून करू.

लक्षात ठेवा:

जेव्हा तुम्ही कीटकांवरील मार्गदर्शक पुस्तक वापराल, तेव्हा तुमच्या लक्षात येईल की 'बग' या शब्दाचा अर्थ सर्व कीटक नसून केवळ एक विशिष्ट प्रकार आहे. खरा बग आपल्या तोंडाच्या भागांपासून बनलेल्या नळीद्वारे वनस्पती किंवा प्राण्यांमधील रस शोषून घेतो.खऱ्या बगचे पुढचे पंख बुडाशी जाड असतात. सर्व बग हे कीटक आहेत—पण सर्व कीटक हे बग नाहीत!

शेवट